

Moj jezik, moja domovina

Jezik je neprocjenjivi dar kojim je svaki čovjek svojim rođenjem obdaren. Moj maternji jezik je bosanski jezik. A to nam je neprocjenjivi dar bez kojeg ne bismo mogli spoznavati mnoge pojave oko sebe. On je postavio temelje moga života, moje kulture, moje ličnosti.

Kroz rodnu riječ svako dijete postaje pravi sin svoga naroda! I ja se osjećam dijelom svoga naroda, ponajviše zahvaljujući svome jeziku. On je tu od davnina, živi, mijenja se, bori se za opstanak, iz svake borbe izlazi sve jači. Mnogi ga negiraju, kažu da ga nema. Kako ga nema, kada ga osjećam u svakoj kapi svoje krvi. Zajednički se moramo boriti za njega. Snaga je upravo u zajedništvu i podršci. Voljeti svoj jezik znači voljeti svaku riječ koja mu pripada. Toliko je misterija u njemu, ali i toliko ljepote! Ponosna sam kada mi se pruži prilika svakome i svugdje pričati na svome jeziku, širiti njegove opojne mirise koji mame i pokazati istinsko bogatstvo koje imamo! Ljubav prema jeziku znači još nešto – ljubav prema domovini. Voljeti jezik znači voljeti svoju domovinu, voljeti sve u njoj – svaki cvijet, svaki dodir povjetarca, svaki put, ali prije svega voljeti njenu prošlost. Prošlost nam kazuje da vijekovima imamo i zemlju našu, i jezik naš. Na to moramo svi biti ponosni! To je naš identitet, naša lična karta, ono po čemu smo to što jesmo!

Jezik i kultura naše su bogatstvo, bogatstvo našeg naroda i svake osobe pojedinačno. Volimo ih čuvajmo i negujmo! Nije teško, a vrijedi u ime čuvanja prošlosti i stvaranja bolje budućnosti!

Enisa Tutundžić Ib